

Důvěra v Boha

Dovolte mi říci vám příběh.
Jednou, na místě zvaném
země Xuan Cheng
žil jeden člověk,
pravděpodobně Číňan,
jmenoval se Su Ben-Yu.
Velice dlouho nejedl maso.
Nechtěl ho jíst.
Kdykoli mu tedy někdo
maso nabídl, nesnědl ho.
Místo toho ho dal
někomu z jeho rodiny
nebo sousedům.
Myslel si, že takto nehřeší,
protože žádný řízek
nesnědl. Jednoho dne
náhle onemocněl.
Pan Su onemocněl.
Většina lékařů tam
používala léky,
které obsahovaly
produkty ze zvířat.
Jeho lékař smíchal
mozek krávy s alkoholem,
aby ho vypil.
Dal mu to jako lék.
Zní to hrozně!
Toho večera měl sen
ve kterém viděl
nějakého boha
v krásném žlutém rouše
v zářivé zlaté barvě.
Tem bůh k němu přistoupil
a hlasitě mu vyhuboval,
„Ty! Ty jsi musel jíst maso.
Jinak, proč by tvoje tělo
smrdělo jako maso?“
Pan Su řekl: „Ne, nejedl.
Nejedl jsem ho.
Nikdy jsem nejedl
žádný steak.“
Měl na mysli, že nikdy
nejedl hovězí maso.
Pak ten bůh
ve zlatém rouše řekl:
„Vezmeme si knihu.
Podíváme se.“
Požádal své podřízené,

aby mu přinesli knihu.
Co to bylo za knihu?
Uhodnete to?
Je to kniha, v které je
zaznamenána špatná karma
a požehnané zásluhy všech.
Kniha mu tedy byla
přinesena, a on řekl:
„Och! Já vím proč!
Přestože jsi
nejedl žádné maso,
porušil jsi pravidlo
když jsi byl nemocný.“
Myslel tím, že nechtěl
jíst žádné maso
a že přísahal, že žádné maso
jíst nebude,
ale přísahu porušil
když byl nemocný.
„Také jsi dával maso
svým poddaným,
služebnictvu a rodině.
Tvůj život by měl být
kvůli tomu zkrácen,
ale když jsi se upřímně kál,
odpustím ti
a ušetřím tvůj život.
Také proto, abys
byl příkladem ostatním,
Ušetřím tvůj život,
abys mohl vyprávět
svůj příběh ostatním,
aby se o tom dozvěděli.“
Pan Su byl tedy
velice šťastný!
Nemohl bohu
dostatečně poděkovat.
Uklonil se tedy bohu
a řekl: „Pokud mi
někdo v budoucnu dá maso,
co mám udělat?“
Možná byl veřejnou osobou,
někdy pomáhal lidem,
a proto mu dávali maso,
aby mu poděkovali.
Proto se zeptal: „Kdyby mi
lidé v budoucnu dávali maso,
co mám udělat?“
Bůh se usmál a řekl mu:
„Prostě ho pohřbi.

Prostě ho pohřbi pod zem
a bude to v pořádku.
Tvůj hlavní problém je
nedostatek odhodlání.
Neobávám se, že bys
nedělal dobré skutky.
Chceš-li skutečně být
dobrým člověkem, který
miluje a ochraňuje zvířata,
uděláš pro to cokoli.
Budeš vědět, co dělat.
Musíš dělat věci,
které zabraňují ubližování
zvířatům.
Ale nejlepší je říci lidem
‘Ne!’ Dát na vstupní dveře
ceduli s nápisem,
‘Nechci maso!’
Pověs si na
vstupní dveře ceduli
a další o několik
kilometrů dále, s nápisem:
‘Pan Su, který bydlí
tam a tam, nejí maso.
Prosím nenoste ho tam!’
Pak to bude v pořádku.“
Je to ale velice těžké, co?
On to mohl být úředník
v nízkém postavení.
Neměl možnost to udělat.
V té době nebyly noviny,
aby šířily informace,
ani SOS letáky.
Ano, mohl si vytvořit
nějaké letáky
a distribuovat je všude.
Ti, co mu dávali maso,
museli být z jeho
vlastního města.
Není možné,
že jezdili z daleka, že?
Bylo by to tedy snadné.
Mohl by napsat
na letáky svůj příběh
a distribuovat je.
Také ho mohl umístit
na své dveře,
aby si ho mohl každý přečíst.
Možná to udělal,
možná ne,

protože někdy to
nebylo legální to udělat.
Možná to tedy udělat
nemohl.
V tom případě tedy, mohl
jen maso zakopat.
Ve skutečnosti, i kdyby
to maso zakopal,
kráva by již byla zabita.
Byla to tedy složitá situace!
Ale bylo by to lepší, než
ho dávat ostatním k snědku.
Když ho jednou lidé snědí,
zvyknou si na to.
Pak by si tam sedli,
a modlili se, aby jim
Bódhisattva posílal
více lidí, kteří by jim
nosili maso.
Když by si jednou jeho
poddaní zvykli na maso,
kdyby pak došlo,
modlili by se
k Bódhisattvům,
aby jim k jídlu dodávali
více a více masa.
To by pak možná lidi
podnítilo zabíjet.
Není to jen ten kus masa.
Je to karma zabíjení.
Možná tedy,
když to maso zakopával,
alespoň to mohl dát
lidem vědět.
Ale kdyby jim to dal vědět,
možná by zranil jejich city.
Není to tedy ta nejlepší rada.
Kdybychom to byli my,
co bychom řekli?
„Nenos to! Nebudu to jíst!
Měl bys to vědět, když
si přečteš leták.
Až půjdeš domů,
podívej se na
Supreme Master Television.
Nikdo z nás maso nejí.
Celá moje rodina jsou
vegetariáni.“
Tak je to nejlepší.
Nejlepší je říct vašim

příbuzným a přátelům
nebo těm, o kom si myslíte,
že by vám mohl přinést maso,
„Zaprvé,
nepřijímám dary.
Zadruhé, nemůžeš-li
přinést něco jiného,
nenos hovězí maso.“
Myslel tím, že nejedl
vůbec žádné maso.
Hovězí bylo jen symbolické,
protože bylo
z největšího zvířete.
Když tedy lidé zmínili
hovězí maso, ostatní
tomu rozuměli tak,
že ti lidé jedí maso.
Tento muž byl vegetarián,
ale dával maso ostatním,
aby ho snědli.
My můžeme dělat
stejnou chybu.
Můžeme přemýšlet stejně.
Někdy jsme možná
koupili něco špatného,
co obsahovalo maso
nebo vejce.
My bychom to nesnědli,
ale dali jsme to
našemu sousedovi, že?
Udělal jste to?
Ano.
Lepší bude, abyste to
v budoucnu nedělali.
Prostě to vyhoďte.
Roztrhejte to na tisíc kousků
a vyhoďte to,
aby se ostatní lidé nedostali
do potíží.
Abychom také sami nezískali
špatnou karmu tím,
že ostatní ponoukáme,
aby jedli maso.
Když ho jednou snědí,
a zachutná jim,
půjdou si koupit další.
Mohou si zvyknout
na jídlo s obsahem masa,
protože jsou zvyklí jíst maso.
Když snědí, co jim dáte,

mohou si pomyslet, „Och!
To jídlo, které jsem dnes jedl,
jsem ještě nikdy nezkusil.
Je to tak chutné!
Musím se po tom podívat
a koupit si další.“
To pak není dobré, víte?
Já dávám často lidem
vegetariánské jídlo.
Když například někam jdu
a setkám se s lidmi
jako jsou lékaři, sestry
nebo úředníci,
dám jim balíček jídla.
Například, v poslední době
dávám lidem veganskou
čokoládu, která neobsahuje
vajička ani mléko.
Takové čokolády tady máme.
Nevím jestli jsou k mání
také v Číně.
Já je mám tady.
Jsou taky velice hezké.
Dávám je tedy lidem.
Jsou tady také
veganské párky a tzv.
veganské řízky nebo
veganské hovězí maso atd.,
to vše je vegetariánské.
Nebo veganské kuře.
To vše je veganské,
neobsahuje to žádné mléko
nebo vejce.
Mám tedy doma
několik balíčků.
Já obvykle tyto věci nejím,
ušetřím je tedy pro ostatní.
Někdy je obtížné
nějaké věci sehnat.
Proto schraňuji to, co není
k sehnání, abych to dala svým
hostům, sousedům, návštěvě
nebo lidem, které navštívím.
Dávám jim tyto věci
společně s letáky
alternativního stravování
a informacemi
o vegetariánství
a o globálním oteplování.
Někdy tam také přidám

učení všech náboženství,
které se týká bezmasé stravy,
například taoismu,
konfucianismu, katolicismu,
islámu atd.

Dávám jim tedy takovéto
potraviny.

Když si na to zvyknou,
bude to také dobré.

Zjistí, „Ano!

Vegetariánská strava
je také vynikající.“

Když si jednou pochutnají,
zjistí, „Och!

Jedení masa je tak hrozné!

Je to hrozné!

Budu jíst jen tohle.“

Někdy, když jim to dám,
dokonce mi volají

a ptají se,

„Kde jste koupila
to vegetariánské maso?“

Například tak.

„Můžete mi to říct?“

Někdy jsou ty potraviny
z Formózy (Taiwanu),
takže nemohu pomoci.

Řekla jsem mu, aby šel
do těch čínských obchodů

a dala jsem jim názvy

a značky, aby mu to
mohli objednat

z Formózy (Taiwanu),

Číny nebo odněkud jinud.

Alespoň měl zájem.

Pokud nesežene toto,
bude hledat něco podobného.

U Číňanů někdy prodávají
konzervované nebo čerstvé
vegetariánské jídlo.

Také jsem mu poradila,

aby vyhledal obchod

se zdravou výživou

(Bio obchody),

aby se podíval, jestli mají

něco podobného.

Všude něco mají.

Když se bude dívat po jedné

věci, která ho zajímá,

objeví další.

Já jsem mu také dala

různé druhy potravin.

Některé najdete

v místních obchodech.

Některé mají e-mailovou

i normální adresu,

kde si můžete objednat.